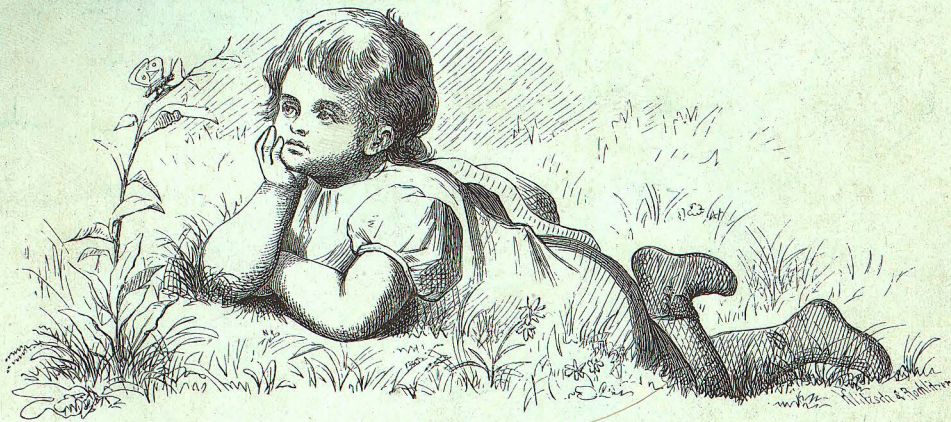

LASTEN
KESÄINEN ELÄMÄ.

HELSINGISSÄ 1882.

G. W. EDLUND'in kustannuksella.

LASTEN
KESÄINEN ELÄMÄ.

~~~~~
KOLMEKYMMENTÄ KUVAA,

PIIRUSTANUT

ALEXANDRA SÅLTIN.

SANAT SOVITTANUT Z. T.,

SUOMENTANUT B. F. G.

HELSINGISSÄ 1882.

G. W. EDLUND'in kustannuksella.

HELSINGISSÄ,
SUOMALAISEN KIRJALLISUUDEN SEURAN KIRJAPAINOSSA,
1882.

I. Perko.

Kuink' olet kaunis ja mielehinen,
Kuin kukka kultainen, siivellinen!
Kestäinen olet ja keijukainen,
Sa ruusuin poimija ihanainen.
Sä väikyt ilmassa liehuellen
Ja mesimehua imeskellen;
Niin lentelet sinä riemuissas;
Waan toffo tottelet emoas?

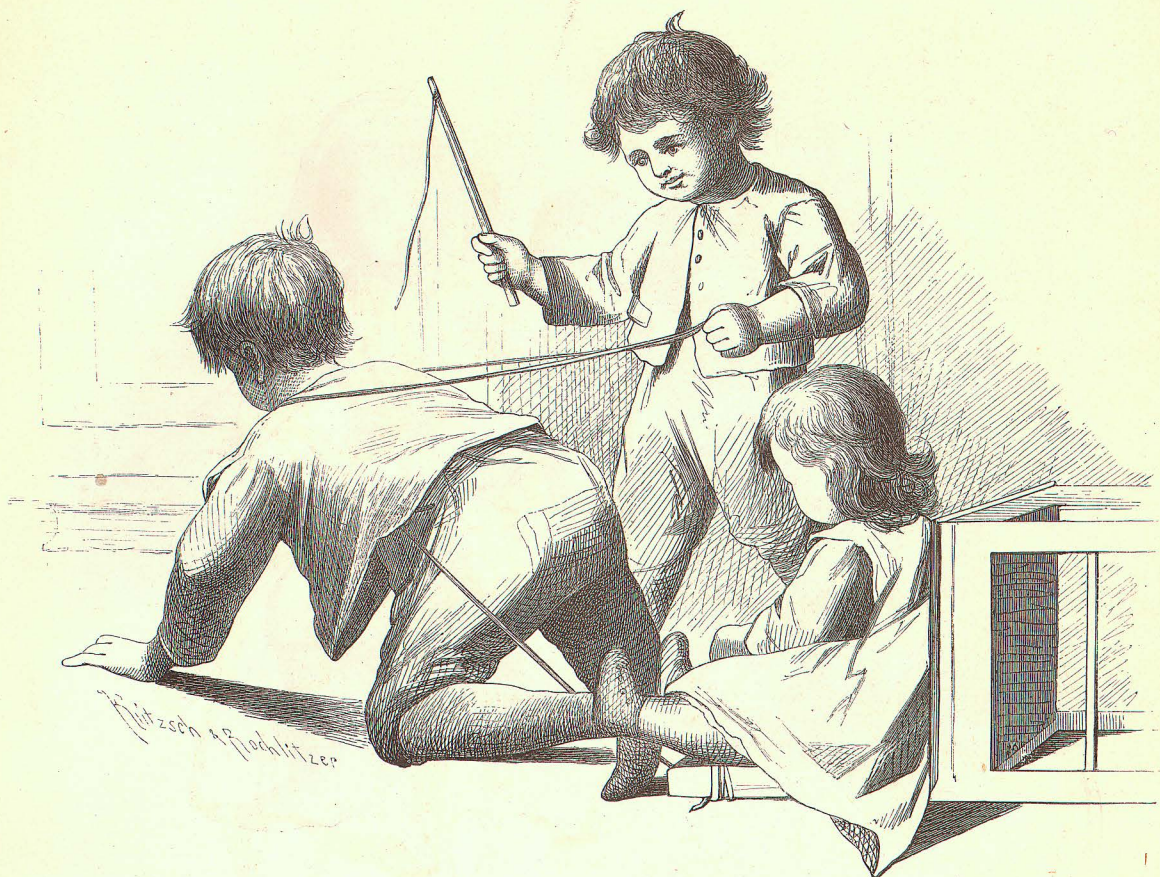

2. Hämahäkin verkko.

Kas, kuin se ilkiö tuolla väijyy,
Nyt varmaan iskemi saalistansa!
Kärpäistä, sääskeä pyytää häijy,
Kuin setä särkeä verkollansa.
Ei pyhdystelijä ole arka!
Mi naulan hinta on, ukko parka?
— Syni, tuoko hyödyksi ois, kun on
Näin pahan-ilkinen, tunnoton?

3. Prinsselan huvimatka.

Prinssessa lähtewi ajamaan,
Hei hoppis hoppeli wain!
Kuninkaan linnassa maistetaan
Makiaisia joukottain.
Siell' kulta=omenat puussa hohtaa, —
Ja Ruskon polwess' on reikä kofta.
Hei läiskis waan,
Niin nyt laufataan!
Näin prinssessat kulkewat joutuisaan.

4. Wariklenpaika.

Woi äiti, jouduppas katsomaan!
Elämä lintu, niin, tosiaan!
Se makas metsässä mahallansa,
Se puree, potkiwi jaloillansa;
Woi äiti, kottako tämä on?
— Ei, waris waan se on onneton,
Pestästä putosi surkeasti;
Siis raukkaa kohtele suopeasti!
— Kanaksi, äiti, se otetaan,
Se munii, ja Jusiksi kutsutaan.

I. Jusia Inötetään.

No Jusfi poikaseni, kas,
Kuin olet musta noukaltas!
Et liene tänään pestykään?
Ja suu on selki selällään.
Kuin' olet filtti, ystäväin!
Nyt puuro suuhun, haukkaa, näin!
Baan älä kauhaa sentään syö,
Se tosin oisi liika työ.
Nyt waris, oppia saat finiks,
Kun tulet Jusfi krookeliiniks.

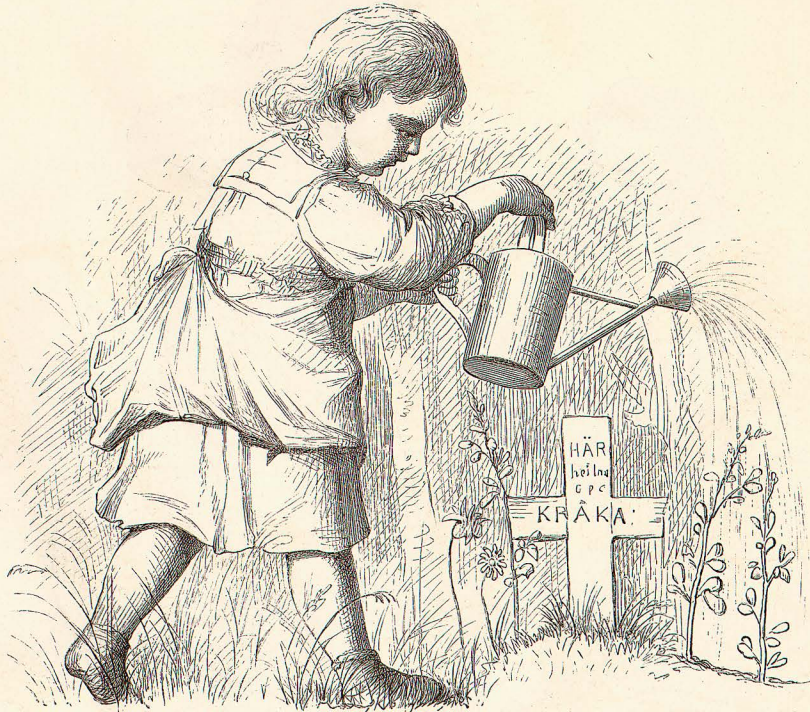

6. Ensimmäinen luru.

Ma kanakseni sun kotiin kannoin,
Ja marjat, pavut ma sulle annoin,
Ja toinhan maitoa syödäksefi
Ja laitoin pehmeän vuotehesfi;
Ma kampasin mustat höyhenetkin,
Wiel' oisin ommellut waattehetkin;
Waan paha olit ja kuitenkin
Ja menit hautahan mieluummin.
Hyvästi jää, sinä waris kulta,
Nyt iäks' lähdet ja poies multa.
Sun hautakummulles istutan
Wansikkakukkaes ihanan.

7. Mariksen hauta.

Fi kaitill' uljahill' urohilla
Lie hauta peitetty kuffasilla;
Waan waris pieno se kummullensa
Sai ristin kaunihin muistoksensa.
Jof' aamu kuffia kastamassa
Käy Elli puistossa vihannassa;
Sill' ystäwnys sehän ainiaan
Saa muistokuffaset kasmamaan.

8. Tapaturma rautatiellä.

Me junaleikkihin rupesimme
 Ja puita kaupaksi kuljetimme,
 Ja wiisi mentihin peninfulmaa
 Nyt minuutissa — se oli julmaa! —
 Niin kaaduttiin —
 — Mös alaisin!
 Waan nuket jäiwätkin kotihin.

I. Anteeksi!

Wiis peninkulmaa! Voi ystäväni,
En koskaan näin aja eläisäni.
Pelastui onneksi joka wauwa,
Ei yksikään tarwitse heistä sauwaa,
Ja puutkin säilyi, ei kuollut kukaan,
Weturi yffin se meni hukkaan.
Waan mull' on säästösfä — älä sure —
Rakstoista penniä — pois fiis mure! —
Woi amma anteheks! Palat nuo
Wien kohta pajahan sepän luo.

III. Corpasla.

Uuo äiti parka ei ole laiska,
Kats possoa syöttää emo raiska,
Ja koko päivän hän tekee työtä
Ja kehäämässä on puolen yötä.
Waan aamusilla, kun possot hamaa,
Ne ruokaa huutaen suutans' amaa,
Ja lasten syödessä murkinaa
Saa äiti hetkeksi nukahtaa.

12. Tohtori tutkii.

Kas tohtor' Rohtoliin on tää;
Kielenne, neiti, näyttäkää!
No kuink' on yskä? Uhuhuu!
Niin, siitä watsa heikontuu.
On hammassärky warpaasja:
Siis juotakohon maitoa;
Boileipä lisäks hyvä ois,
Se pian taudin ajais pois;
Namiisin kelpo riiswelli
Ja illoin pieni karamelli
Dis oima lääke, neiti Elli!

13. Matkustus höyrylaivalla.

Metjän puu on laivana.
 Lauri pitää lippua;
 Toimo piipun kelvollisen
 Löysi, oikein oivallisen.
 Elli wiepi iloiten

Lapsens' peräkannellen.
 Älä, lapsi, pelkää mitään!
 Peräsin se paikkans' pitää.
 Piii — jo piippu vihelfi,
 Kone käymään, kapteeni!

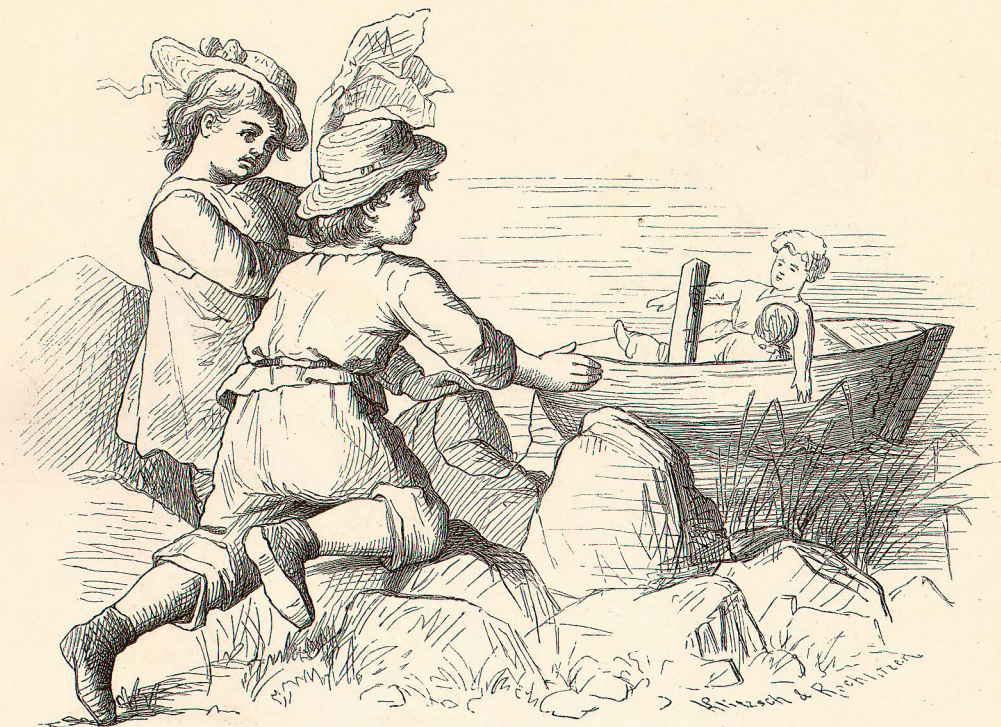

14. Kuinka tehdään oikea höyrnlaiwa.

Näin hakkaa hirsi, se ensin on työs;
Tee masto ja kansi ja salonki myös,
Ja pyörätkin, sulkelat liikkumaan;
Ne hevosvoimalla varustetaan.
Wesille purren jo työntää saa,
Ja „eläköön“ heti kajahtaa.
Nimi kunnis laiwalle annetaan,
Ja fitten merelle sulkemaan.

Wai kuinka, laivojen rakentaja?

15. Höyrylaiwa Aura.

Kunigunda rouwa ja neiti Laura
 Ne laiwahan käy; sen nimi on Aura.
 Tää höyrylaiwa on kaunis, suuri,
 Ei kumoon keikahda milloinkaan;
 Kuin forsa uipi se tosiaan
 Tai niinkuin iso ahvena juuri.
 — Hyvästi, älähän itke, huokaa!
 Mut Wiipurin rinkiöitä tuokaa.
 Kas, miten nyt owat peloisiansa!
 Niin, meri on julma luonnoltansa.
 Sai meritaudin jo rouwa parha,
 Ja Laura laineill' on kowin arka.
 Hyvästi, pois nyt matkustetaan —
 Mihin asti nuora sallii waan!

16. Kukkalia ja marjoja.

Saarille soudetaan,
Marjoja noukitaan! . .
Niin nyt sopii laulella
Marjaisella aholla,
Jossa lentäväiset
Suihkaa mehiläiset.

Murinko armias,
Lemitä lahjojas!
Lauri saapi tuokkosen
Mansikoita täntehen;
Ellin kukka armaa:
Isä tulee warmaan!

17. Pallonkœnti.

Kas, kuin pallo kimmahtaa!
Sormiani pakoittaa.
Nyt se maahan tupsahti,
Annin niskaan tupsahti,
Moppea löi kuonohon;
Lauri juoksi pakohon.
Palloseni, ystäväin,
Kuinka telmit sinä näin?

18. Ukkolen ilma.

Jo kuhilaisja wilja on kultainen,
Ja sade wirtaa paubatesi' ukkosen,
Ja lapset rientää leifistä riemuifista
Puun alle, suojaa etsien waarallista.
Kun leimahtaa ja ukkonen jyrisee,
Niin pienokaisten posket ne waalenee;
Waan Toimo kuiskaa: Herrahan luottafaamme,
Hän tulen liekit sitowi kableihin,
Ja jos hän irti salamat päästääkin,
Min' enkelinjä seisowat turwanamme.

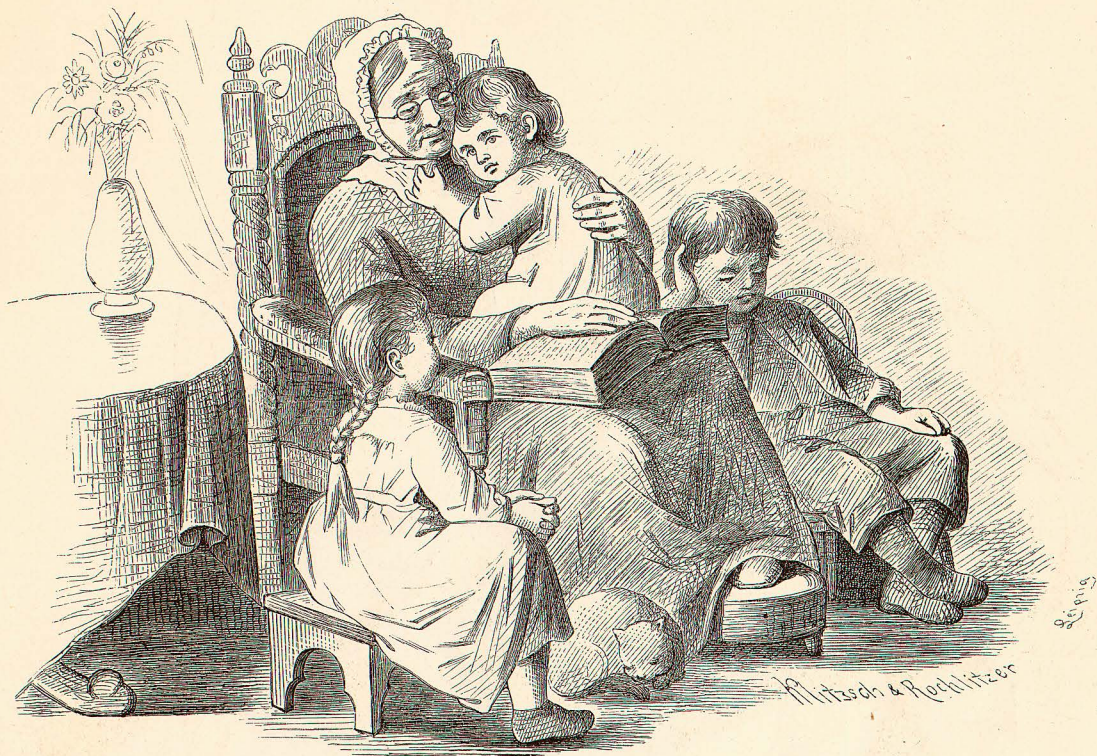

19. Kotiin lateesta.

Hei läiskis, weteen matkamme wie;
Jos märkä on tie, ei haitaks se lie.
Näin laulaen lapset tallustawat,
Niin unnet ja lammet he waeltawat.
Kyll' aurinko kentämme kuimattaa,
Meit' äitimme kotona wartoaa;
Woileipä ja piimä on pöydällä jo;
Sei loppis ja kopsis — pois kotio!

20. Puhä-aamu.

Kesäinen päivä heloittaa
 Ja mummo lukee pipliaa
 Rakkaille lapsillensa,
 Kuink' ani hyvä, armainen
 Isämme suuri taiwainen
 On lapsi-raukoillensa.

Me kuulemme sen lisäksi,
 Kuin Jesus lapset siunasi,
 Hän paras ystävämmä;
 Ja sydämmestä toiwomme
 Jumalan teillä käywämme,
 Luo Herran pääsewämme.

21. Nuken uusi tuttavuus.

Häpeä, Laura, kun ylpeästi
Sä tahdot kohdella alhaisia!
No, niaa paikalla nöyryimmästi!
Nyt saat sa uusia tuttavuuksia.
Niin Liisa, Marttilan Maijan vaimu,
Luonnoltaan tufewa on kuin sauma,
Ei taitu poikki, ei päätäns' hukka,
Kun tehty tilkuist' on tytti rukka.
Niin hienon hieno ja liehet kai,
Posliininenän kun naamas sai?

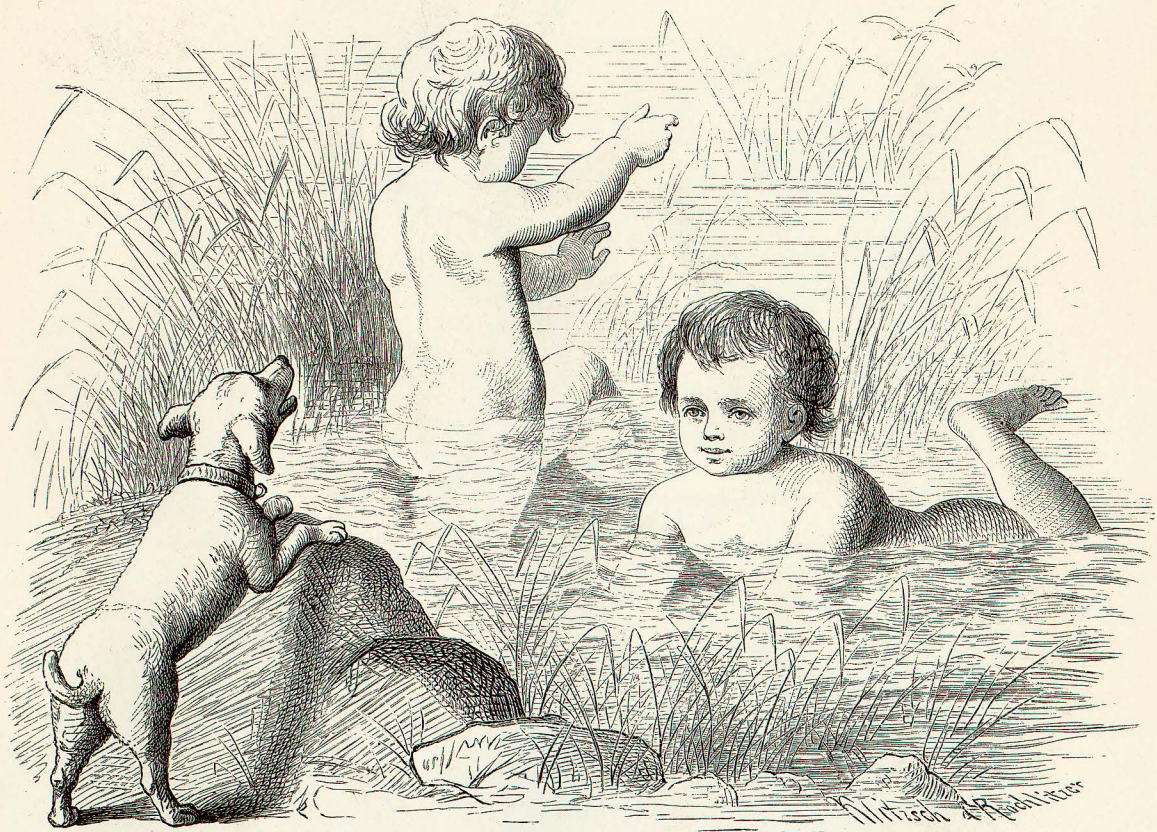

22. Kiikutaan.

Näin kiikumme välillä taiwaan ja maan,
Kuin pääskysjet lennämme ilmassa waan!
Kuin liikkuvat lainehet laivoa fantaa
Ja mie sitä lähelle kuffaista rantaa,
Niin meitäkin tuulonen tuudittelee;
Mehiläiset ja perhoset lihoittelee,
Ja lintuset pienet ne laulelewat:
Kas, nuokin siivillä suihkailewat!

23. Hidaan.

Katso kaislaa vihreätä,
Keltahiekkaa kaunista!
Cipä Moppe kypälätä
Beteen pistää uskalla,
Rannalla maan luskuttaa.
Katso, jorja sukeltaa!
Kuni loheta uiskennella
Saamme sinilainehella.

24. Ongella.

Oule luoksemme warjohon kuufiston,
Kala kiiltävä, pienoinen!
Sun huonehes kostea on, waloton,
Onhan haukikin waarallinen;
Saat nähdä, kuin luonto se wihreä on,
Ja paistua woissa kuin pyy.
— Wai niin, tähän riemuhun oot haluton;
Kalan=luontosi siihen on syy.

25. Metjällä.

Ma metsämies, sinä koira. Mutta
Nyt meidän etsiä täytyy sutta!
Sny, wapisetko, kun joutsi paukkuu?
Noin winkumallako koira haukkuu?
Us kiinni! Joutseni tappaa heti,
Wiresen ampuja sen jo weti.
Yks, kaks — mihin nuoli sattuikaan?
Ei lie se kuffohon käynyt waan.

26. Drama metläslä.

Metjän folkon helmasta
 Tule, orawainen!
 Sua tahdon hoidella,
 Armas pienokainen.
 Soma sun on häkkisi,
 Pyörä kääntyn siwästi;
 Waan jos rupeat uupumahan,
 Pähkinöitä annetahan.

Drama se pörröttää
 Häntäns' oksallansa,
 Niwan mieluisesti jää
 Hamumajahansa.
 Joka täältä muuttais pois,
 Sepä aika narri ois!
 Kun näin onpi wapaa, norja,
 Tahtoisiko olla orja?

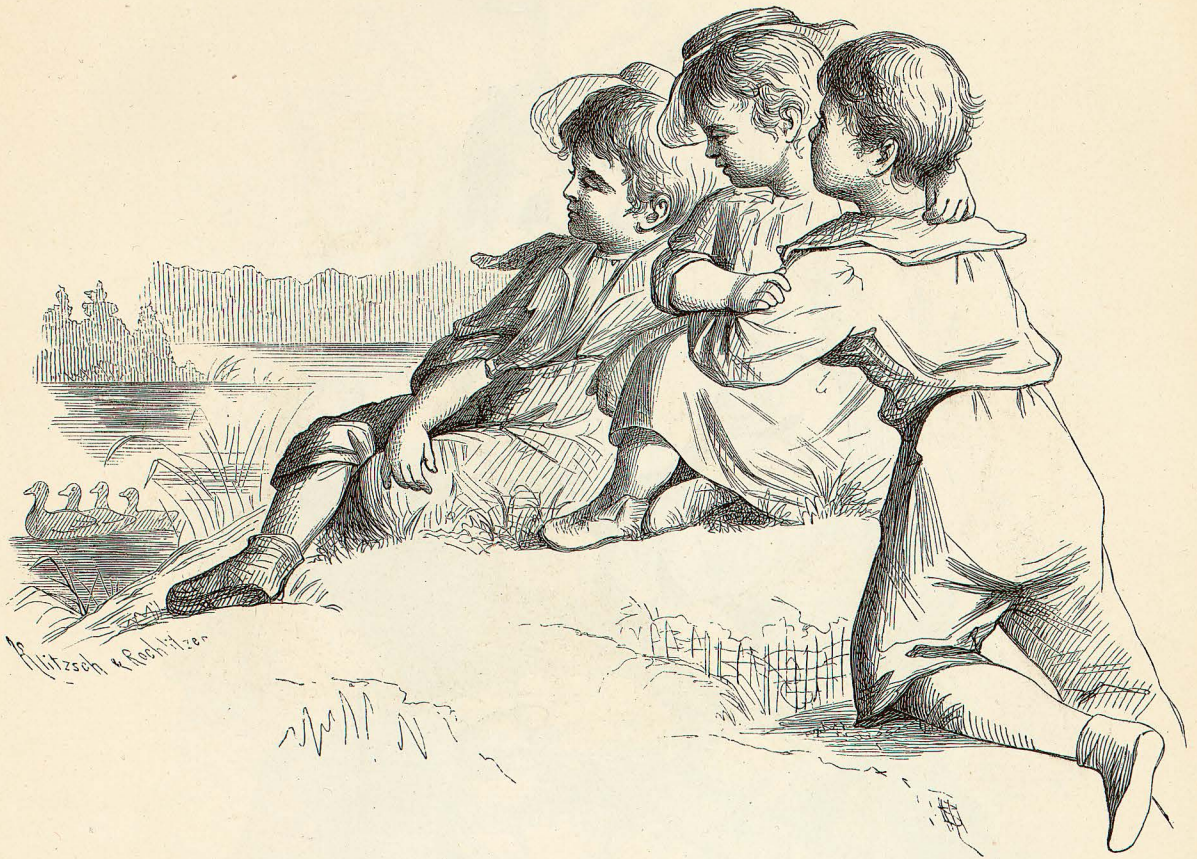

27. Sammakko.

Jos aina riemuellen
Koin aallois' eläisin,
Suoletta hyppiellen,
Purossa kylpisin,
En tietäis, koska haukka
Pilwistä tulla vois
Ja minä, eläin raukka,
Bietäisin täältä pois,
Niin surutonko oisin,
Koin iloitako voisin?

28. Sorlat.

Woi emo, maata suuteli
Rannalla vihannalla
Uuringonpaiste hellästi
Kuin äidin suudelmalla,
O' lahti tyyni, rauhainen,
Kuin pesuammeen wetonen.

Sa fitten — äiti, kuuleppas! —
Ni neljä sorjaa siellä.
Ei ollut parwi pelokas,
Baan rohkealla miellä.
Woi, miten loiskahdelti ne,
Suur' niinkuin itse kylwemme.

29. Muuttolinnut.

Pois Suomen rannoilta linnut liittää
Ja kaukamaille ne täältä kiittää.
Syys karfoittaapi ne tuulillansa,
Ei viljaa heill' ole aitassansa,
Ei heidän tarwitse juottaa karjaa,
Pukea sulkihin lapsifarjaa;
Siis tieltä siirtyvät hallan harmaan:
He muuten nälkähän nääntyis warmaan.
Waan minä maatan' en tahtois heittää,
Min talwen walkea waippa peittää;
Mieluummin Suomessa kuolisin.
Hyvästi, karjurit, kuitenkin!

30. Nukkukaa!

Nyt päivä paistavi ahollen,
Mustikkamaille ja mättähille;
Mut lapset nukkuiwat kukkasille
Tän teltan suojahan wilpoisen.
Woi sateenwarjo, sa ennenkin
Seit' usein warjelit märkyndestä,
Nyt kuuman auringon heltehestä
Se rientää simekses turwihin.
Sen aina Jumala suokohon,
Ett' taattu ystävä meillä on!

Hinta: 2 Markkaa.